

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 67 / פרשת כי תצא תשפ"ג

ברכת מזל טוב לרבבות לומדי הדף
ולאלפי קוראי 'הדף של אבא'
לרגל 'שבת ההכרזה' במלאות 100 שנים
להכרזה על לימוד הדף היומי

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף י"ב.

"שיער רבי סימאי בדורו כמה היא פרוטה"

בגמרא השבוע אנו לומדים על כך שרבי סימאי עמל לשער בדורו כמה שוה פרוטה, מה שמשליך על הרבה מדיני התורה.

על רבי סימאי זה מוזכר בתוספות בפסחים (קד ע"ב) שלא הכיר בצורת מטבע, למרות זאת כשהציבור היה זקוק לכך או אז דווקא הוא, הכיר גם הכיר בצורתו של מטבע, ובשוויו.

ללמדנו, אדם גדול אמנם אינו מבין במותרות ככל שהדבר קשור אליו, אך בכל מה שקשור לזולתו או אז הוא יודע להתעסק ככל שידרש בהנאות ובמותרות, כי על כך אמר ר' ישראל סלנטר "הגשמיות של השני היא הרוחניות שלי".

במכתב אותו שולח הסטייפלר למחותנו הרב אלישיב הוא מודיע לו על רצונו לקנות לזוג הנישא -ילדיהם חיים ובת שבע קנייבסקי- רהיטים אך חשוב לו שהכלה תבוא להביע את דעתה באשר לרהיטים "שמא רצונה באיזו דוגמה ומודה דוקא, אין לה לדון בדבר אלא לפי רצונה הגמור" כך עוסקים שני גדולי עולם, רחוקים מכל השגה בעולם הזה, ב"דוגמה ומודה" של רהיטים, מאחר שעיסוק זה הוא למען השני, הרי שזהו גם עיסוקם שלהם...

איך זה קשור אלינו?

ככל שלעצמינו נוכל לותר על נוחיות כלשהי, על הנאה וכדומה, לא כן בשביל השני, לו אנו דואגים למלוא ההנאה, ואנחנו גם 'מבינים' גדולים בענין.

יום שבת

השבוע התחלנו בס"ד מסכת קידושין

דף ז'.

"בתך ופרתך בפרוטה"

הגמרא השבוע דנה באדם שאמר לחברו הא לך פרוטה וקדש לי את בתך וכן מכור לי את פרתך אם הקידושין חלים באופן זה או שלא מאחר שאין כאן פרוטה לכל אחד מהם.

מגאוני ירושלים היה רבי שמואל אהרן יודלביץ, הוא גם שימש כבוחן של ילדי הת"ת הנודע 'עץ חיים', שאלותיו היו מקוריות ודרשו מהילדים מעוף, כך למשל בסוגיתנו נהג לשאול את הילדים "היכן מצאנו שאדם בזמן החשוב ביותר בחייו ראשו עסוק בזוטות, הוא מנסה גם לחסוך פרוטה" התשובה היתה כמובן מילים אלו של הגמרא, בבואו לקדש לו את אשתו, להקים בית בישראל, היה האיש עסוק בחסכון, שלא יצטרך להוציא פרוטה נוספת עבור קניית הפרה.

זה יכול לקרות גם לכל אדם, הוא עומד בתפילה, משוחח עם בורא עולם, אך הוא נזכר שחסר חלב, הוא מצמיד את הנייד לפיו מתחת הטלית, ובהמהומים מסוגים שונים הוא מעביר את המסר לאשתו, גם מהחבר הוא ביקש טרמפ בדרך זו, האם זהו הזמן? מסתבר שלא תגרם איזושהי סכנה מחסרוננו של החלב, השיחה עם בורא העולם חשובה הרבה יותר.

איך זה קשור אלינו?

אנו עומדים בפני בורא העולם, ומזיזים את כל העניינים -הן הפעוטים והן החשובים- הצידה, בורא העולם חשוב יותר מכל.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ז'.

"מקדיש דבר שהנשמה תלויה בו"

הגמרא השבוע אדם שהקדיש איבר של בהמה, אם האיבר הוא 'דבר שהנשמה תלויה בו' הבהמה כולה קדושה.

איזה איבר זה? רש"י (תמורה יא ע"ב) מפרש הלב או הוושט, הרמב"ם מפרש הלב או הראש.

ובמה אם כן הנשמה תלויה?

כך היה כשרופא הלב מר ליכוביץ' הרצה בפנה תלמידיו על חשיבותו של הלב "זהו מקור חיות האדם, ופגיעה בו כפגיעה באדם כולו" אך אחד התלמידים התפרץ: "לפני שבוע שמענו מפי פרופסור ראשן, שהמח הוא מרכז החיים, וד"ר רוח טען בעוז שלולי הריאות אין לאדם חיים, אז מי מכם הצודק?" הרופא חייך: "כולנו צודקים" הסביר "לגוף אכן ישנם כמה מערכות שכל אחת מהם משפיעה על חיי האדם ועל האדם לשמור על כולם בתכלית".

זהו המשל, והנמשל: לפנינו ימים נוראים, אלול, ר"ה, יו"כ, סוכות ושמחת תורה, ובכל אחד מהם עומד הדרשן התורן ומסביר: "יום זה הוא היום החשוב ביותר בשבילנו, ליהודי שבנו, לחיים שלפנינו!" מי מהם צודק? כולם כמובן, כל אחד מהם הוא קריטי לאדם ולחיייו, ועליו למצות ממנו את מקסימום הפונטציאל שבו.

איך זה קשור אלינו?

ימים קדושים לפנינו, כל אחד אין ערוך להשפעתו ולקדושתו, עלינו לנצלם, כל נפספס אחד מהם.